

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Благоевград, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Крум Динев

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова
в присъствието на прокурора М. В. К.
като разглежда докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно административно
наказателно дело № 20231200600675 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.378, ал.5 вр. чл.313 сл. от НПК и е
образувано по въззивна жалба от адв. Л. Л. – защитник на обв. К. Р. В. от гр.
Б., срещу Решение № 220 / 04.04.2023 год., постановена по а.н.д. № 1570 /
2021 год. по описа на Районен съд – Благоевград.

В съдебно заседание обвиняемият К. В. се явява лично и с
упълномощения от него защитник, който поддържа тезата, че обжалвания
съдебен акт е незаконосъобразен и необоснован, като обвинението за
извършено престъпление по чл.133 вр. чл.129, ал.2 от НК не е доказано по
несъмнен начин.

Представителят на Окръжна прокуратура - Благоевград изразява
становище за неоснователност на въззивната жалба и счита, че решението на
районния съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Пред въззивната инстанция са ангажирани допълнително писмени

доказателства.

Окръжният съд разгледа депозираната жалба в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивната и жалба е подадена в срока по чл.319, ал.1 от НПК и са процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна с оглед на следното:

С обжалваното Решение № 220 / 04.04.2023 год., постановено по а.н.д. № 1570 / 2021 год. по описа на Районен съд – Благоевград, обвиняемия К. Р. В. е признат за виновен в това, че на 23.11.2019г. около 19.30 часа в гр. Благоевград, на ул.“Н. В.“, в близост до знака, където започва ул.“Ц. И. А.“ чрез нанасяне на удар в областта на гърба на В. Л. Р., от който същия загубил равновесие и последвало падане и подпиране на двете му ръце, причинил по непредпазливост на Р. средни телесни повреди, изразяващи се в счупване в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза, довели до трайно затруднение в движението на двата горни крайника за около 4-5 месеца – престъпление по чл.133 във връзка с чл.129 ал.2 от НК, поради което и на основание чл.78а ал.1 от НК съдът го ОСВОБОЖДАВА от наказателна отговорност, като му НАЛАГА административно наказание „Глоба“ в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

Наред с това, обвиняемия К. В. е осъден да заплати по сметка на ОДМВР – Благоевград сумата 687,35 (шестстотин осемдесет и седем лева и тридесет и пет стотинки) лева, представляващи направени разноски за изготвяне на съдебно-медицинска и биологична експертизи в досъдебното производство, както и по сметка на Районен съд – Благоевград сумата 5 (пет) лева, представляващи държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист. Обвиняемия В. следва да заплати също по сметка на Районен съд – Благоевград сумата 80 (осемдесет) лева, представляващи направени разноски в хода на съдебното производство, както и 5 (пет) лева, представляващи държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Настоящият състав на въззивния съд намира, че от проведеното от първоинстанционния съд съдебно следствие, със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са

изясняват всички релевантни за правилното решаване на делото въпроси, като в резултат на анализа на доказателствения материал се установяват следните фактически обстоятелства:

Обвиняемият К. Р. В. е на * години, неженен, с висше образование, безработен. Същият е неосъждан.

Обв. К. В. и св. В. Р. живеят в съседни жилища, находящи се в кооперация на ул. „К. Б.“, № * в гр. Б. От много години отношенията между В. и Р. са силно влошени.

В началото на месец ноември 2019г. обв. К. В. се завърнал от чужбина, където работил и с неговите приятели решили да организират парти, за да отбележат завръщането му.

На 23.11.2019г., около 16:00 часа, обв. К. В. и свидетелите Й. Х., П. Г., С. Б., А. Т., М. Д. – приятелка на обвиняемия, и майка му - М. В. се събрали на двора пред дома на обвиняемия на посочения адрес -гр. Б., ул. „К. Б.“, № *, ет. *, където подредили маси и започнали да приготвят храна на скара, консумирали храна и напитки, като настроението им било приповдигнато. Същата вечер, около 19.00 часа, св. В. Р. се прибирал за кратко в жилището си, където оставил багаж и отново излязъл. Св. Р. видял, че обв. В. и приятелите му празнували шумно, пиели алкохол, гърмели с пиратки, свирели зурни. След като излязъл от дома си, Р. минал покрай компанията и се насочил към централната част на града, където го чакали съпругата му Г. К.-Р.а и нейната приятелка Д. Г.. В момента, в който се намирал на ул. „Н. В.“ до пътния знак, на кръстовището, от което започва ул. „Ц. И. А.“, В. Р. чул шум от тичане зад себе си и се обърнал, при което видял, че зад него се намира обв. К. В., който вече го настигал и започнал да го псува и обижда. Р. забелязал също, че към тях тичат и други лица, сред който разпознал св. М. Д. – приятелката на К. В.. В този момент В. му нанесъл удар с дясната си ръка, с юмрук в лицето в областта на устата от ляво, при което В. Р. се завъртял, след което усетил още един удар в областта на гърба. От удара в гърба загубил равновесие, политнал и паднал на асфалта, като при падането си напред се подпрял на дланите на двете си ръце. От ударите и падането пострадалият Р. се почувствал замаян и когато се осъзнал видял, че около него няма никой. Тогава Р. забелязал на земята часовника, който обвиняемия К. В. носел и който възприел че отхвърква от ръката му при

нанасяне на ударите, а именно часовник черен на цвят, марка „G Shock“, който бил паднал до него в близост на улицата. В. Р. вчел часовника от земята, но започнал да усеща много силна болка в ръцете си и болка в областта на устата. Изправил се и тръгнал към центъра, където знаел, че го чакали съпругата му и нейната приятелка в заведението за бързо хранене срещу бившата книжарница „Перун“. По пътя свидетеля В. Р. видял полицейски служител в униформа – св. Р. К., към който помолили за помощ. Свидетелят К. видял нараняванията по лицето на В. Р. и го попитал какво се е случило, а Р. му обяснил, че е нападат от своя съсед. Св. К. се обадил на колегите си да изпратят автопатрул от 01 РУ – Благоевград, след което заедно с Р. се насочили към заведението за бързо хранене срещу книжарница „Перун“, където била съпругата на Р. и нейната приятелка.

След като В. Р. и полицейския служител Р. К. пристигнали в заведението за бързо хранене, там дошъл и автопатрул от 01 РУ – Благоевград в състав свидетелите Р. Б. и колегата му Р. И., пред които пострадалия Р. отново обяснил, че е бил бит от съседа си К. В., с който имат влошени отношения от дълго време. Полицейските служители възприели и нараняванията по лицето на Р., който имал кръв в областта на устните, като им споделил също, че го болят ръцете и му се клати зъб. Пострадалият В. Р. отвел полицейските служители до мястото, където бил нападат, след което отишли във 02 РУ – Благоевград, където същият подал жалба за станалото. С протокол за доброволно предаване на полицейските служители е предаден часовник със скъсана каишка, който пострадалият В. Р. е намерил на местопрестъплението и е виждал, че такъв идентичен часовник е носил обв. В..

Безспорни са констатациите на първия съд, че след като В. Р. подал жалбата си, полицейските служители го отвели в СПО към МБАЛ – Благоевград, където при извършения преглед се установило „Слабо кървяща рана в областта на горната челюст около зъбите, като единия зъб му се клати. Охлузна рана на ляво коляно и ограничени движения в лактите.“, което било отразено и в издаденият му лист за преглед на пациент в СПО (лист 17 от том 1). При направени ренгенографии е установено счупване в горен край на шийките на лъчевите кости. В последствие свидетеля В. Р. бил настанен в „Отделението по ортопедия и травматология“ към МБАЛ - Благоевград, където при извършения преглед обективно е установено охлузвания с изразен

оток и деформация на лакътните стави. Проведено му било лечение, чрез пункция и евакуация на кръвта от ставите, направено е наместване и имобилизация със съответните имобилизационни превръзки. Пострадалият бил изписан от отделението за продължаване на лечението в домашни амбулаторни условия с начален отпуск по болест от 31 дни и поставена диагноза „Счупване на лъчева кост/Малки оперативни процедури на раменния пояс и горен крайник“, видно от приложените копия на медицински документи (лист 107-118 от том 1).

От изготвеното заключение по назначената съдебно-биологична експертиза се установява, че по представеното вещствено доказателство – мъжки часовник, черен на цвят, марка „G Shock“ не се доказва наличие на биологичен материал и кръв по часовника.

Районният съд коректно е посочил, че от изготвеното заключение по назначената съдебно медицинска експертиза се установява, че пострадалия В. Л. Р. е получил травматично увреждане, изразяващо се в счупвания в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза, които по своя медико-биологичен критерий са довели до „трайно затруднение движението на двата горни крайника“, за около 4-5 месеца, свързано с по[1]силни в началото болки и постепенно отзвучаващи в горепосочения срок, без изгледи да оставят по-късни и трайни последици. Вещото лице е констатирало още, че останалите посочени от пострадалия и установени в представените медицински документи травматични увреждания (данни за кратковременна липса на спомен след падането, но без загуба на съзнание, охлузна рана на лявото коляно, кръвяща рана с хематом по лицето в ляво, с рентгенови снимки данни за отчупване на коронката на четвърти зъб), по своя медико-биологичен критерий са му причинили: Временно разстройство на здравето, неопасно за живота, изразяващо се в замайване, зашеметяване с липсата на спомен за кратко, частично и преходно затруднение на дъвченето, и ходене с левия долен крайник, свързани с болки и страдания умерено силни в началото, но значително по-слаби от тези в областта на счупванията в лакътните области на горните крайници. Посочено е от вещото лице и това, че увреждането на коронката на четвърти зъб, поради естеството на увреждането (коронка, макар и естествена) и това, че се касае за увреждане на предкътник не представлява трайно затруднение на дъвченето, като не са представени обективни данни, от които да се направи

извод, че следствие от инцидента има пълно отпадане на този, друг или други зъби. Вещото лице е посочило също, че установените травматични увреждания се дължат на директни и индиректни удари в областите, където са причинени. В комплексност и поотделно травмите, добре отговарят да са причинени по начин и време посочени от пострадалият в анамнезата на медицинските документи и в протоколите за разпит на същия и свидетелите очевидци, а именно: чрез удар от второ лице в областта на лицето, при което са причинени установените травми по лицето, с последващо падане по стръмнина с известна придадена енергия и опиране на горните крайници и на лявото коляно, при което са причинени установените счупвания на шийките на лъчевите кости на двете предмишници и охлузната рана по лявото коляно, преди постъпването му към 20.14 часа на същата дата за преглед в СПО и за лечение в травматологично отделение на МБАЛ – Благоевград АД.

Установената тежест и двустранност на травматичните увреждания на горните крайници, изключват според вещото лице в известна степен, същите да са причинени при самостоятелно падане от собствен ръст, без придадена енергия на падането, от второто лице. Увреждането изразяващо се в счупвания в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза е причинило трайно затруднение движението на двата горни крайника за срок по-голям от един месец, а именно за около 4-5 месеца на пострадалия В. Р., като представлява средна телесна повреда по смисъла на чл.129 ал.2 от НК.

Визираните фактически обстоятелства настоящият състав на въззивния съд намира за установени по несъмнен начин, след внимателен анализ на всички събрани гласни и писмени доказателства, и заключенията на съдебномедицинската експертиза.

В случая следва да бъде отчетено, че обв. К. В. и пострадалия В. Р. са силно конфликтни и обременени със скандали, както и случаи, при което се е стигнало до физическа саморазправа. Данни за това се съдържат и в представеното във въззивното производство съдебно решение. При това положение е очевидно, че всеки от тях е склонен да изтъква и хиперболизира неправомерното поведение на другия и същевременно игнорира и negliжира собствените си противоправни действия. Наред с това следва да се има в предвид, че пострадалият В. Р. и св. Г. К.-Р., която е съпруга на пострадалия,

както и нейната близка и дългогодишна приятелка св. Д. Г., от една страна, както и свидетелите И. С., П. Г., Й. Х., С. Б., А. Т., които са близки приятели на К. В., приятелката на обвиняемия М. Д. и майка му М. В., поради посочената им обвързаност, несъмнено са заинтересовани и пристрастни. Ето защо съдът счита, обясненията на обвиняемия и показанията на посочените свидетели следва да се даде вяра, но частично и по отношение на точно определени факти и обстоятелства и само ако те са непротиворечиви и непротиворечащи на останалия доказателствен материал и доколкото допринасят по един или друг начин за изясняването на обективната истина по делото.

В случая от фактическа страна е безспорно, че В. Р. и К. В. живеят в кооперация на ул. "К. Б.", №* в Б., като отношенията им са конфликтни от много години и многократно между тях са възниквали инциденти, съпроводени със скандали и дори физическа саморазправа. Не е спорно, че вечерта на 23.11.2019 год. К. В. и посочените по-горе са празнували в двора на кооперацията, когато около 19:30 часа покрай тях е преминал В. Р.. По същество не се оспорва и че същата вечер на В. Р. е нанесен побой, при което в резултат на нанасяне на удар в областта на гърба на пострадалия, от който същия загубил равновесие и последвало падане и подпиране на двете му ръце, е настъпило счупване в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза, довели до трайно затруднение в движението на двата горни крайника за около 4-5 месеца.

Настоящият съдебен състав споделя съображенията на първата инстанция, че не следва да се кредитират обясненията на обв. В. и показанията на неговите близки и приятели, поддържащи алиби на обвиняемия за липса на съпричастност към извършване на инкриминираното деяние.

Във връзка с процесния инцидент на 23.11.2019 год., около 19:30 часа в гр. Благоевград, в района на кръстовището на ул. „Н. В.“ и ул. „Ц. И. А.“, въззивният съд споделя съображенията и доводите на първия, че са налице основание да се даде вяра на показанията на пострадалия В. Р.. Показанията на същия, касаещи механизма и начина на причиняване на телесното увреждане са логични, последователни, взаимно се допълват и кореспондират изцяло с данните, съдържащи се в медицинските документи,

касаещи проведеното на пострадалия лечение и заключението на вещото лице. Видно от показанията на пострадалия Р. обвиняемият В. въпросната вечер, на инкриминираното място и време е нанесъл удар с дясната си ръка, с юмрук в областта на лицето, по устата на пострадалия Р. и втори удар в гърба му, като именно това му действие е причинило падането на Р. на земята подпирайки се с двете си ръце в асфалта и получаване на травми в областта на двете китки. Видно от заключенията на вещото лице, установените травматични увреждания се дължат на директни и индиректни удари в областите, където са причинени. В комплексност и поотделно травмите, добре отговарят да са причинени по начин и време посочени от пострадалия в анамнезата на медицинските документи и в протоколите за разпит на същия и свидетелите очевидци, а именно: чрез удар от второ лице в областта на лицето, при което са причинени установените травми по лицето, с последващо падане по стръмнина с известна придадена енергия и опиране на горните крайници и на лявото коляно, при което са причинени установените счупвания на шийките на лъчевите кости на двете предмишници и охлузната рана по лявото коляно, преди постъпването му към 20.14 часа на същата дата за преглед в СПО и за лечение в травматологично отделение на МБАЛ – Благоевград АД. Установената тежест и двустранност на травматичните увреждания на горните крайници, изключват според вещото лице в известна степен, същите да са причинени при самостоятелно падане от собствен ръст, без придадена енергия на падането, от второто лице. Ето защо въззивният съд споделя съображенията на първата инстанция, че показанията на пострадалия В. Р. следва да бъдат кредитирани изцяло.

Липсват да се игнорират показанията на св. Р., че открития на местопрестъплението часовник марка „G Shock“, приобщен като веществено доказателство, принадлежи на обв. В.. Твърденията на последния, че е имал такъв от същата марка, но различен по модел часовник черен на цвят, марка „G Shock“, несъмнено също е израз на възприета защитна теза.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото липсват каквито и да е основания да се поставя под съмнение надеждността на показанията на полицейските служители – св. Р. К., който е възприел състоянието на пострадалия В. Р., непосредствено след инкриминираното деяние и направените от последния изявления за времето, мястото и начина на извършеното спрямо него престъпно посегателство, като и на свидетелите Р.

Б. и Росен Янков, които са били изпратени на местопроизшествието. Показанията на тези свидетели са логични, последователни и взаимно се допълват, поради което същите следва да бъдат кредитирани изцяло.

По отношение показанията на съпругата на пострадалия В. Р. – св. Г. К.-Р.а и нейната приятелка – св. Д. Г., които също твърдят, че са били очевидци на случилото се, съдът ги намира за неубедителни и счита, че на тях не следва да почива осъдителния съдебен акт. Показанията на тези свидетелки, досежно действията им на местопрестъплението и последващото им поведение са нелогични и житейски неоправдани. Въпреки, че според твърденията им са видели нападението и че В. Р. е пострадал, не са се притекли на помощ, а преминавайки през оживения градски център с таксиметрова пиаца и множество търговски обекти, където също са могли да потърсят съдействие, са се върнали в заведението, находящо се на ул. „Христо Татарчев“, където са били оставили телефоните си, но не са се подали сигнал за инцидента. Озадачаващо е, видно от показанията на полицейския служител – св. Р. К., че когато той и пострадалия В. Р. са отишли в заведението при свидетелките Г. К.-Р.а и Д. Г., последните са се хранили и виждайки пострадалия са се притеснили, били са учудени и започнали да пипат какво се е случило. Ето защо съдът счита, че показанията на тези свидетелки не следва да бъдат кредитирани. Последното не рефлектира върху доказаността на обвинението срещу В., поради посочените по-горе надеждни и убедителни показания на пострадалия и полицейските служители, медицинските документи и заключението на съдебно-медицинската експертиза, от които се установяват по несъмнен начин, всички обстоятелства, касаещи предмета на доказване по смисъла на чл.102 от НПК.

Съдът кредитира напълно заключенията на вещото лице по изслушаната съдебномедицинска експертиза. Това заключение е подробно, пълно, обосновано и не поражда никакво съмнение по отношение на правилността му. То в действителност в много голяма степен допринася за изясняването на съществени обстоятелства включени в предмета на доказване - механизма на причинените увреждания. Заключение е депозирано от компетентно вещо лице, в чиято добросъвестност и професионални знания съдът няма никакви основания да се съмнява.

Съдът намира, че следва да се кредитират и писмените доказателства, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.283 от НПК. Освен това, тези доказателствени материали не се оспорват от страните.

Ето защо, анализирайки така приетата за установена по-горе фактическа обстановка, въззивната инстанция намира за обосновани и правилни изложените изводи, съображения и доводи, че в случая обвиняемия К. В. е осъществил деяние, съставомерно по **чл.133 ал.2 във връзка с чл.129 ал.2 от НК**:

По несъмнен начин (предвид установените фактически дадености) по делото се установява наличието *от обективна страна* на всички елементи от състава на престъплението по посочените разпоредби: Обвиняемият К. Р. В. на 23.11.2019г. около 19.30 часа в гр. Б., на ул.“Н. В.“, в близост до знака, където започва ул.“Ц. И. А.“ чрез нанасяне на удар в областта на гърба на В. Л. Р., от който същия загубил равновесие и последвало падане и подпиране на двете му ръце, причинил по непредпазливост на Р. средни телесни повреди, изразяващи се в счупване в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза, довели до трайно затруднение в движението на двата горни крайника за около 4-5 месеца – престъпление по чл.133 във връзка с чл.129 ал.2 от НК.

Обв. К. В. е упражнил върху пострадалия В. Р. физическо въздействие, изразяващо се в нанасяне на удар в областта на гърба, което е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите общественоопасни последици. В резултат на упражненото насилие пострадалия е получил телесно увреждане, изразяваща в счупване в горните части /шийките/ на двете лъчеви кости, в областта на лакътните стави с хемартроза, довели до трайно затруднение в движението на двата горни крайника за около 4-5 месеца.

Конкретният акт на престъпна проява на обвиняемия К. В. обективира отношението му към деянието (неговата интелектуалната и волевата насоченост). От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост средна телесна повреда в хипотезата на чл.11 ал.3 от НК.

При изводите си досежно съставомерността на деянието, настоящият съдебен състав изцяло споделя съображенията на първоинстанционния съд, че обвиняемият Р. В. следва да бъде признат за

виновен в извършване на престъпление по **чл.133 във връзка с чл.129, ал.2 от НК.**

За извършеното престъпление съставът на районният съд при условията на чл.78а от НК е освободил обв. К. В. от наказателна отговорност и е наложил административно наказание глоба в размер на 1200 лева. Въззивният съд намира, че така определеното наказание е индивидуализирано законосъобразно, обосновано и справедливо. В тази връзка са отчетени степента на обществената опасност на конкретното деяние, както и всички други обстоятелства, касаещи степента на обществената опасност на извършителя. С оглед на разпоредбата на чл.54 от НК правилно е преценена тежестта и значението на смекчаващите вината обстоятелства, като са взети предвид характеристикните данни, семейното и материалното положение на обвиняемия.

Съдът счита, че наложеното в конкретния случай административно наказание ще способства за изграждане у обвиняемия на устойчива мотивационно-волева система за спазване на установения правен ред и ще възпира извършването в бъдеще на други обществено-опасни деяния, с което от своя страна ще се реализира личната превенция – основна цел на наказанията по чл.36 от НК. Наред с това санкционирането с визираното наказание ще способства да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото с цел генерална превенция.

На основание чл.189, ал.3 от НПК обв. К. В. следва да заплати и сторените по делото разноски.

По изложените съображения и на основание чл.338 вр. чл.334, т.6 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 220 / 04.04.2023 год., постановено от Районен съд – Благоевград по а.н. дело № 1570 / 2021 год.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____